

[Oluf Pedersen.]

gift. Slagterne maa have Lov til at købe Flæsk og handle med det paa ganske samme Betingelser som andre Mennesker.

Hvad de Konservatives Underændringsforslag angaar, maa man indrømme, at Det konservative Folkeparti heri viser sin Umæltelighed. Jo mere det faar, desto mere kræver det. Naar de nu har drevet det til, at de 3 Partier, som var Modstandere af Kornetold, gennemfører denne uden Medvirken fra de Konservative, saa har de vel nok naaet saa langt, som det er muligt at naa i dansk Politik! Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller behøver slet ikke at være Statsminister for at opnaa, hvad han vil. Det ærede Medlem kan staa helt udenfor, og dog kommer de andre og bøjer sig for ham i Troskyldighed. — De Underændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti, og som kræver mere endnu, maa vi selvfølgelig gaa imod. Der er mere end rigeligt af galt i de Forslag, der er stillet af Flertalspartierne.

Hvis man nu ser paa, hvad der staar i de forskellige Partiers Programmer, melder det Spørgsmaal sig, om der i den danske Befolkning er et Flertal for en Lovgivning som den, man her stiller Forslag om. Jeg vil erindre om, at i den Kreds, hvor jeg førte min Valgkamp, Varde-Kredsen, var Forholdet det, at end ikke den konservative Kandidat krævede en Kornetold. Men denne Kandidat var opstillet i to Kredse, og naar han ikke kunde være i min Kreds, kom der en Stedfortræder, og denne Stedfortræder krævede Kornetold. Naar saa den rigtige konservative Kandidat kom igen næste Aften, saa drillede baade det ærede Medlem Hr. Pinholt, der var Venstres Repræsentant, Repræsentanten for Det radikale Venstre og Repræsentanten for Socialdemokratiet den konservative Kandidat med, at hans Stedfortræder havde krævet Kornetold. Og saa ser man det ærede Medlem Hr. Pinholt, som paa Møde efter Møde udtalte dette: Vi vil ikke have Told, her stemme for Tolden og saaledes begaa et Løftebrud over for sine Vælgere!

Man kunde nok have Lov til at spørge, om det ikke var naturligt, at et saa vigtigt Lovforslag som det, der foreligger her, der ændrer det Princip, der har været dansk Landbrugs Princip op gennem Aarene, kom ud til Folkeafstemning. Sæt, at det kom ud til Folkeafstemning, ud paa alle Møder, saa skal jeg love for, at der blev ikke nogen Lov ud af det! Jeg henstiller til Partierne at tage det Spørgsmaal op. Tør de lade dette

Lovforslag gaa ud til Folkeafstemning? Ja eller nej. Hvis man lod det gaa ud til Folkeafstemning, vilde Resultatet blive, at det blev forkastet. Og hvorfor saa ikke lade det gaa ud? Hvorfor ikke lade Befolkningen afgøre det? Man skal ikke prøve paa at bilde mig ind, at Medlemmerne af dette Ting er særlig glade for Lovforslaget. At de ikke er det, derom vidner de mange Forhandlinger, der har været ført, og de mange sure Miner, vi har set, tilstrækkeligt.

Landbruget har Ret til at kræve, hvad der kan tilkomme det, nemlig fri Adgang til at købe, uden Indskrænkninger gennem Valutacentral og gennem Told. Hvis dansk Landbrug faar denne Ret, kan dansk Landbrug konkurrere selv med de nuværende Priser paa Landbrugsprodukter. Men man kan ikke bøde paa Krisen ved at opretholde Afspærringer udadtil og samtidig prøve paa en kunstig Fordyring af Priserne herhjemme. Det lykkes ikke, bl. a. fordi dansk Landbrug i saa stor Udstrækning er en Eksportindustri. Og vil man gaa videre i den Fordyrelse, man her er inde paa, løber man Fare for, at den Metode, hvorpaa dansk Landbrug er bygget op, bryder sammen. Man løber Fare for fuldstændigt at slaa Bunden væk under det, der har været dansk Landbrugs store Fordel, nemlig den billige Produktion; det, at Landbruget kan producere, saa det kan konkurrere. Og det er ikke et Spørgsmaal, som er mindre end det, om Partierne nu ogsaa faar klinket noget sammen. Nej, det er meget vigtigere, at man opnaar, at dansk Landbrug bliver konkurrencedygtigt, end at nogle politiske Partier faar lavet et raadtent Forlig.

Hvad de arbejdsløse angaar, kunde man nok spørge, om det er Mening, at man vil blive ved at gennemføre Lov paa Lov om Understøttelser uden overhovedet at rejse det Problem, hvordan man skaber Beskæftigelse. Man maa jo være klar over, at det, der hindrer Beskæftigelsen, det er, at man ikke tillader den frie Omsetning mellem Folk her i Landet, at det, den ene har for meget, det kan han ikke afsætte til en anden, der har for lidt, fordi Staten kommer med sine glubske Hænder og tager Skatten af det. Derfor maa man tage dette Problem op; derved har man Mulighed for at komme ud af Arbejdsløsheden, og det betyder langt mere, end om man faar lavet et Forlig og faar givet de arbejdsløse nogle Understøttelser. For selv om man kan skaffe de arbejdsløse Understøttelse, saa maa man ikke glemme, at det betyder i det lange Løb, at man moralsk undergraver disse